

'n harnas rond je te krijgen! Donker, he? Eerst
 snuif je de lucht...
 I Strategie...
 III De adem ruiken van je medemenschen.
 II Ongezonder. Microben.
 III Hun body betasten.
 I Achtung für Taschendiebe!
 III Nonsens! Ken je de zwakheid van
 't massalijf, helo dan! Je treft ze juist dàarin!
 II Kiesplatform.
 I Philantropie, wat?
 III 'n Medicus heeft zoo'n instinct. 'n Proleet
 ook. De een zegt potjeslatijn, de ander roept:
 internationale! De patient verstaat niks van
 beiden, maar knikt: ja. Wat? De fezant in den
 muil van 'n fox-terrier! Méégaan, jongens!
 II Je zal 't vér brengen.
 III Stroozak is voldoende. Nederig zijn...
 I Nee, 'n portefeuille!
 III Ben timide...
 II Poeëet.
 III Behandeld de dieren met zachtheid. Meen je
 'n sonnet onschadelijk? Wacht! Er is 'n kracht
 in 't woord die dieper, sneller inwerkt dan
 'n bistouri... 't Woord breekt dijken door!
 II Slaapmiddel.
 II Ook dát.
 III Lyriek! Of dada!
 I In poeiers. Droog! Droog! Hebben ze de
 whisky vergeten?
*Loopt de bar in en komt aanstonds terug met
 drie zilveren bekers (pour les habitués) whisky en
 de roulette.*
 III In den tijd dat de beesten spraken, riepen
 de apen: zelfbeschikking!
 II Radio, zwijg! 't Heeft geen vat op mij.
 'k Heb m'n hart in amiante gedraaid...
 I Moet patent nemen.
 II 't Leven is 'n cijfer. Idealisme aan zòdveel
 procent.
 III Amerika!
 I (*heeft de roulette aan 't draaien gezet*).
 Simple... Rouge ou noir?
 II Zwart... Impair...
 III 't Instinct is hatelijk... Je gooit er 't welzijn
 van miljoenen mee over boord! Egoïsme! Ha,
 heerlijk, he? Pizzicatos te knippen op je
 politieke cello: Broeders! We moeten 't juk...
 prik, prik, prik...
 I Chance... Eén wint... Merci. (*grist banknoten
 saam*). (Rrrrrrrrr... *herbegint de roulette*).
 III Rood...
 III Het juk van onze schouders rukken! Té
 lang dolen we in den nacht der ellende! De
 toekomst is aan ons! Recht zullen we hebben!
 Wij smééken niet om gunsten! *Ons* is het niet
 om géld te doen!
 I Pair gagne... Nummer drie.
 III Hahaha! Principiis obsta! (*strikt biljetten
 op*).
 I Gefeliciteerd!
 II Zelfbeschikking! Communisme!
 III Zwiig, Zoeloe! 't Is voor goeie werken.
 'N DRONKEN DOKKER, die sinds eenigen tijd
 't spel van aan de bardeur gevolg heeft: Zou 'k ni
 efkes vijf frank?
 I Heraus! Baksteen!
*Binnen in de bar gebrul. I grijpt den dokter bij
 den arm en 'n paar handen trekken hem terug de
 bar in.*
 II 't Schijnt dat John filialen wil stichten?
 III Mooi.
 I Leening? Hoeveel mille?
 II Weet niet.
 III Zie 't nut van zoo'n zaak in...
 I Je instinct, he?
 III Vruchtbare bodem.
 II Danken we aan import van 't buitenland.
 I Helo! Hoeveel zetten die heeren?
 III Noir! Zes mille...
 II Rouge... Mille... (Rrrrrrrt gaat de roulette).
*Ondertusschen heeft John Belly gevonden en Nele
 met haar. En omdat Nele zoo'n intens verlangen
 had om onmiddellijk Tijn's vaderhuis weer te zien
 (de arme wist niet hoé 't er thans was!) heeft*

*John beide vrouwen daarheen geleid. Alleen
 Belleken verzet zich wanhopig.*
Belleken (*wanhopig*): Ga d'r niet in, Nele! Hij
 liegt! Hij liegt!
John Nah. Mond houden, Belly! Blauwe vogel!
 Nenufar! De zon komt met jou terug!
Belleken Hij liegt! Liegt... Nele! Ga d'r niet in!
*En Nele verschijnt, gevolgd door Belleken die
 haar terughoudt. Nele is haast Ophelia... Als
 'n droomster blijft ze in 't deurgat staan. John
 dringt binnen. I, II en III zijn als één veer
 rechtgesprongen: Zes handen op de banknoten.*
John Geen politie, heren! 'n Nobele jonge
 dame die ons met 'n bezoek vereert... De
 privaat ingang voor haar. Moet je wereld
 kennen...
Belleken Nele! Kom! 't Is alles leugen!...
 Gottekes toch! Nele...
*I, II en III gaan automatisch naar den kapstok
 en trekken weer hun zwarte jassen aan.
 Camouflage.*
Nele (*tusschen 'n snik en 'n lach*): 'k Wou alleen
 't ouwe huis terugzien... Hoelang is
 't geleden?... 't Scheen hier te zijn... maar we
 zijn verkeerd gelopen.
Belleken Niet wij, Nele... Het huis...
John Is uwé niet bekend in de stad?
Nele Ja... lieve hemel, óf ik er bekend ben...
 Hier... Nee, in Tijn's huis heb ik blije jaren en
 ook triestige gebrokkeld als de tientjes van m'n
 paternoster...
John Hehehe... Fijn...
 I (*tot II*): Naïef, he?
 II Goddelijk!
 III Extase...
Belleken Nele, ze vloeken... Mijn heele leven
 hebben ze vervloekt. Ik kan hier niet blijven...
Nele Arm ding... Zie, hoe sterk ik ben.
John Wenscht uwé misschien iets te consom-
 meeren?
 I (*galant voor zoover 'n automaat galant kàn
 zijn*): Madère?
 II Scotch?
 III Ice-cream?
Belleken 'k Ben bang, Nele!
John In de bar, Belly! Kom'reis, kanarie...
Nele Hoe lacht die?
*John nadert Belly. Belly slaat hem vlak in
 't aangezicht.*
John Kat!
 I Whisky, John!
 II Vier whisky, John!
John (*businessman*): Right!
(tot Belly): Mores leer ik je...
(tot de overigen): Vier whisky?... (*exit in de bar*).
*Belleken blijft doodsbang bij de deur als
 'n marmotje vòòr de vlijmoogen van 'n slang.
 Nele heeft rondgekeken, bevreemd...*
 I Souvenirs?
 II 't Leven is 'n droom...
 III Mogen geen antiquairs worden...
Nele Nee? e... zoo vreemd hier... Gij hebt
 't niet geweten. Ik verdoel... Alleen de muren
 en ruimte... ja... die herken ik... misschien...
 Maar er is véél... Alles is hier weg... Weet gij
 dat hier de haard stond?
 III Met de pappot?
 I Ssst.
 II Herinnering is porcelein...
*Belleken is op den vloer neergezakt, 't hoofd in
 'r armen. Ze snikt langsom harder.*
Nele Met de pappot... ja... Er was geen
 weelde... Dààr de bedstee...
 II Primitief... Dààr de waschkuip.
Nele Waarom zegt ge dat alles? Niks meer van
 't warme, 't goede, 't simpele... 't Is érg schoon
 geworden... vreemd... Zeg ik 't goed? Maar
 koud is 't als 'n grafsteen zonder kruis...
John Whisky... Ook soda voor de jonge dame...
(Gedjingel in de bar).
Nele hoort 't dissonant lawaai en klaagt heel
 even: Aie... da's vreeselijk...
*John geeft Nele 'r glas in de handen met
 'n sataniek gebaar.*
Nele Ik?

John Natuurlijk, natuurlijk...
Nele Dorst heb ik, maar geef me water...
John Allemachtig! Nee... 't ware 'n blaam voor
 m'n huis...
Nele Moet ik?...
*De drie heffen simultaan hun glas: «Op uw
 schoonheid!»*
Belleken (*bij de deur*): Nele!... God... gottekes
 toch... Neleke... (*ze snikt verder*).
*En terwijl de drie Nele tot bij 'n stoel leiden,
 volgt een radde duizelingwekkende stapeling van
 formules:*
 I Emancipatie.
 II Vrijheid...
 III Zelfbeschikking.
 I Dividend.
 II Abolitie.
 III Opbod.
*I heeft zich links van de tafel gezet, II rechts.
 Nele in 't midden. III achter haar.*
Nele Er gloeit in mij 'n koorts... M'n denken
 ijlt zoo ver... Ik begrijp niet langer...
*Ze speelt machinaal met de banknoten en scheurt
 die stuk voor stuk, strak vòòr zich uitkijkend.*
 I 't Leven is óns geheim. Gij zijt te lang kind
 gebleven.
 II Aan moeder's rok. Wij kennen geen
 sentimentaliteit.
 III Geen heimat, geen topographie.
 I Zeldzaam uw schoonheid...
 II Omdat ge rein zijt.
 III Willen we bewaren als 'n curiositeit.
 I Parijs zal ons benijden.
Nele (*als voelde ze opeens gevaar*): Tijn!!! (*ze
 richt zich met een ruk op*).
 I (*haar zacht neerdwingend*): Legende. Wat
 wenscht ge: léven of droom?
 II Wát?
 III Wát?
Nele kijkt hen één voor één strak aan. Dan:
 Vergeten al 't geleden kwaad... Maar zal ik ook
 mezelf nog blijven?
*En onder de volgende replieken schijnt het of de
 drie achtereenvolgens, uit de hoogte, een of
 andere chemische specerij in Nele's glas vallen
 laten.*
 I Als 'n mummie gebalsemd, kind.
 II 'n Onverstoorde toekomst, kind.
 III Geen letsel meer van ouderdom. Geabsor-
 beerd in nieuwen kosmos.
 I To be or not to be...
Nele Dan... als het wààr is... Tijn! Kom! Voor
 uwe liefde! (*Ze drinkt. Snelle sluimer volgt*).
*Middelwyl zijn vieze bargasten langzamerhand
 binnengedrongen. Vooraan zwijmelt de dokter.
 De Dokter 't Riekt hier precies naar
 chloroform...*
John Goeie genade... Wa's dat voor 'n herrie?...
Belleken loopt ineens gillend buiten: Lamme!
 Lamme!
En Tijn, Lamme en Brabo naderen.
Tijn (*nog buiten*): Lamme! Brabo! Hier!
 Festoenen, Eglantierken, Jasmijn en rozen!
 Kermis! We gaan heel 't huis behangen als de
 ratten gaan verhuizen!
*Hij treedt binnen. Plots blijft 't woord in z'n keel
 steken. Hij kijkt rond, vermoedt, springt naar
 Nele die te sluimeren ligt: Nele! Nele!
 Hij duwt de marionnet-stramme chemicasters
 weg, kijkt snel rond.*
John Nee, meheer! Nee, meheer! Niet ik! Niet
 ik!
*Tijn springt toe. John vlucht, doch laat in z'n
 overhaasting één zijner reuzenpattens achter.
 Tijn grijpt dien vlug en hem zwaaiend:*
Tijn Wat hebt ge van m'n tempel gemaakt?
 Grisgrage gluipers! Sjacheraars! 'k Zweep u
 't goud uit de kromme handen, striem den
 woeker over uw ooren, klets het zuipsel uit uw
 nieren! (*klets*) Dààr! Herken den geest van
 Vlaanderen! Tijn is levend! Dààr! M'n handen
 treffen 't schurft van geile beesten! (*klets*)
 Filistijnen! Farizeërs! (*klets*)
 Weg! Vergulde wanhoopzaaiers! Wat hebt gij
 met Nele gedaan? Leugenangels in m'n liefde!